

இலங்கையின் வடமேற்குக் கரையில் இந்து சமுத்திரத்தாயின் அரவண்பையில் திகழும் நீர்கொழும்புக்கு ஐதீ கத்திலும் வரலாற்றிலும் அழியாத அடையாளம் இருக்கிறது. இலங்கை வரன் இராவணனின் புதல்வன் இந்து திரஜிதன் நிகும்பலை என்னும் யாகம் வளர்த்த ஊர் என்பதனால் அதற்கு நிகும்பலை என்றும் ஒரு காரணப்பெயர் இருக்கிறது. அந்த யாகத்திற்காக இந்து திரஜிதன் இவ்வூரில் ஐந்து இடங்களில் உருவாக்கிய குளங்கள் காலப்போக்கில் அடையாளம் தெரியாதவகையில் உருமாறிக் கட்டிடக் காட்களாகிவிட்டன. எனினும், இன்றும் மழைக்காலத்தில் அந்த இடங்களில் தண்ணீர் தங்கித் தடுக்கிவிடுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

இலங்கை வரலாற்றில், இடம்பெற்ற துட்டகமேனுவின் மனவிக் குவந்த உடல் உபாதையைப் போக்குவதற்கு இந்த ஊரில் தனே கிடதை தமையால் தனே ஊர் என்ற அர்த்தத்தில் மீ கமுவ என்றும் சிங்கள மொழியில் அழகைக் கப்பட்டதுதான் இவ்வூர். அவ்வாறே **Negombo** என ஆங்கிலத்தில் அழகைக் கப்படுவதற்கும் காரணங்கள் இருக்கின்றன. மன்னர் காலத்தில் தனேயும் சூரந்து, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஏலம், கறுவா, கரம்பு முதலான வாசனத்தை திரவியங்கள் விளந்த பிரதேசமாகவும் திகழ்ந்த தமையாலும் இனிமையும் வாசனையும் நிரம்பிய நகரமாகியது. ஒல்லாந்தர்கள் நீர்கொழும்புக் கடற்கரைக்குச் சமீபமாக ஒரு கற்கோட்டையை அமைத்து முகாமிட்டபோது, அதற்கு வடமேற்கிலிருந்து வருவதற்கு மகா ஓயா நதியிலிருந்து கிளை வட்டி, புத்தள வட்டிவாய்க் காலையும் அமைத்தனர். அதற்கு அணிததாக எழுந்த ருளிய ரீ சித்திவிநாயகர் கோயிலின் முன்புறம் நீண்ட காலமாக விருட்சமாக வளர்ந்திருந்த அரசமரத்தின் நிழலில் அக்காலப்பகுதியில் அங்கு வாழ்ந்த சவைத் தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்களினால் உருவாக்கப்பட்டது இந்து வாலிபர் சங்கம். வந்தோரை வாழ்வைக்கும் சிங்கார நீர்கொழும்பு என்ற பெயரையும் இவ்வூர் பெற்றிருந்தது. கத்தோலிக்க மக்கள் சிறிந்துவாழ்ந்த இந்த ஊருக்கு சின்னரோமாபுரி என்றும் ஒரு பெயர் வழக்கிலிருந்தது. நூற்றாண்டுகளாக கத்தோலிக்க வழிபாட்டிடங்கள் அமைந்திருந்த தமையினால், இந்தக் காரணப்பெயரும் தோன்றியிருக்கிறது.

இவ்வாறு பல காரணப்பெயர்களின் விளங்கிய எமது ஊருக்கு காரணம் இல்லாமல் காரியம் இல்லா எனச் சொல்லத்தக்க வகையில் 1954 ஆம் ஆண்டு ஒரு விஜயதசமி காலத்தில் தோன்றியதுதான் விவகோனந்தா வித்தியாலயம். முகாமத்தைவப் பாடசாலகைகள் இலங்கை எங்கும் வியாபித்திருந்த காலத்தில், நீர்கொழும்பில் நீண்டகாலமாக வாழ்ந்த சவைத் தமிழ் மக்கள்கும் வடக்கிலிருந்து தொழில், வர்த்தகம், திருமண உறவு முறைகளினால் இடம்பெயர்ந்து வருகின்ற சவைத் தமிழ் மக்கள்கும் ஒரு குறைபாடு நீடித்தது. அக்குடும்பங்கள்க்கு கடற்கரை வீதியில் வழிபாட்டிற்கு மட்டுமன்றும் ஆலயங்கள் இருந்தபோதிலும், அக்குடும்பங்களின் குழந்தைகள்க்கென ஒரு சவைத் தமிழ்ப்பாடசாலகை இல்லாத குறை நீடித்திருந்தது. எனினும் சவை சமயத்தைப் போதிக் கின்ற - கட்டிப்பிரார்த்தனை வகுப்புகளை நடத்துகின்ற தவேயை உணர்ந்த இந்து வாலிபர் சங்கம் சமீக அமைப்பாகவும் இயங்கியமையால் அதற்காக சாமி சாஸ்திரியார் என்ற ஆசான் மலம் சமயபாட வகுப்பினைச் சங்கமண்டபத்தில் நடத்துவதற்கு தொடங்கியது. எனினும் அதற்கு

வந்த குழந்தைகள், இதர பாடங்களை (கணிதம் , ஆங்கிலம் , புவியியல் , கட்டிடம்)
படிப்பதற்கு அருகிலிருந்து புனித சபை தியார் பாடசாலை, புனித மரியாள் பாடசாலை,
நியூஸ்டீட் ஆங்கில மகளிர் பாடசாலை, ஆவமேரியா மகளிர் பாடசாலை
ஆகியவற்றுக்குத் தான் சென்றனர் . 1954 ஆம் ஆண்டு வரையில் இந்த நிலைமைதான்
நீடித்தது. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு ஏதுவாக அச்சமயத்தில் இந்து வாலிபர்
சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து பெரியார் எஸ் .கே. விஜயரத்தினம் அவர்கள் ஒரு
வழக்கறிஞராகவும் உத்தியோகப்பற்றில்லாத நீதிவானாகவும் விளங்கினார் . அதேசமயம்
நீர்க்கொழும்பு நகர பிதாவாகவும் (மயேர்) தரிவாகியிருந்தார் . தனது காலத்திலாவது
இங்கு வாழும் சவைத் தமிழ் குழந்தைகளுக்காக ஒரு பாடசாலையை தங்கள் இந்து
வாலிபர் சங்கமண்டபத்தில் தொடக்கிவைக்கவேண்டும் என்ற நீர்மானத்தை
சங்கத்தின் உறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன் முன்வைத்தார் . இவ்வாறு அந்தப் பாடசாலை
தொடங்கப்பட்ட அக்காலப்பகுதி, இன்று இந்தப் பதிவை எழுதும் எனக்கு நின்னைவாக
ஆழ் மனதில் பதிந்திருக்கிறது .

ஒரு மனிதனின் மூலாவது காலத்திடுந்துதான் ஓற்றையடிப்பாதைகள்
தோன்றுகின்றன . அவ்வாறு தோன்றிய பாதைகள் தான் காலப்போக்கில் பெரிய
அகலிக்கப்பட்ட வீதிகளாக மாறுகின்றன . அவ்வாறு ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் -
அதாவது 64 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொடங்கிய விவகோனந்த வித்தியாலயத்தின்
மூதல் மாணவன் என்ற பெருமையை பெற்ற - இன்று நிறுண்ட காணும் பண்பிதர்
மயில்வாகனன் அய்யா அவர்களின் மடியிலிருந்து அவ்வளையில் அழுத்த எழுதிய
பெரும் பெறும் பெற்ற குழந்தையுமான எனக்கு, 64 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் நான்
பிறந்த ஊரின் வரலாற்றையும் அதன் மகிமையையும் இவற்றின் ஊடாக எமக்கு
கல்விக் கண்ணை திறந்து பெருமகன் பற்றி நனவிட தோய்வதற்கும் இந்தப் பதிவு
களமாகியிருப்பதும் விதிப்பயன்தான் !

வட இலங்கையில் 1919 ஆம் ஆண்டு பிறந்திருக்கும் பண்பிதர் அய்யாவோ
வடமேற்கிலங்கையில் 1951 ஆம் ஆண்டு பிறந்திருக்கும் நானோ, 21 ஆம் நிறுண்டில்
ஈழத் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பாரிஸ் மாநகரில் இத்தகைய ஒரு நிறுண்ட
கொண்டாடப்படும் என்று கனவிலும் நினைத்திருக்க மாட்டோம் . இலங்கையில் நீடித்த
இனப்பிரச்சினையினால் , சங்க இலக்கியத்தில் முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட
ஐவகதை திணைகளிலுமிருந்து ஆறாவது வகை திணை உருவாகியிருக்கும் பலனையும்
காண்கின்றோம் . குளிரும் குளிர் சார்ந்த பிரதேசமான ஆறாம் திணையில் - பாரிஸ்
மாநகரில் பண்பிதர் அய்யாவின் நிறுண்டை கொண்டாடுவதற்கு முன் வந்துள்ள
அன்னாரின் சந்ததியினர் தமிழ் கற்றும் நல்லுலகினால் மனமுவந்து
பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள் .

1954 ஆம் ஆண்டு விஜயதாமியன்று காலை, கற்கண்டும் வாழைப்பழங்களும் நிரம்பிய
தட்டங்கள் முன்னாலமர்ந்து இருக்க, வள்ளைப்பச்சை அரிசி நிரம்பிய
பித்தளையை தட்டத்தின் முன்னே பண்பிதர் அமர்ந்து, என்னை அவர் மடியில் இருத்தி,
எனது பிஞ்சுக்கரம் பற்றி, " தம்பி சொல்லு.... அ. ஆ. இ. ஈ. " என்று அடுத்தடுத்து
அரிச்சுவடியை அரிசியில் எழுதவைத்த பெருந்தகையின் முன்னே, 1975 ஆம் ஆண்டு
அதாவது 24 வருடங்களின் பின்னர் ஒரு எழுத்தாளனாய் - பத்திரிகையாளனாய்
தோன்றியபோது என்னை வாரியணத்தை உச்சிமனோந்தவரூக்காக இந்த நனவிடத்தை
தோய்தற்குறிப்புகளை எழுதுகின்றனே . 1954 ஆம் ஆண்டு மூதல் 1962 ஆம்

மாதா, பிதா, குரு, தயெவம் என்பர். மாதாவும் பிதாவும் வீ ட்டில்தான். தயெவத்தை காண்பது அரிது. மனிதர்களின் உருவத்தில் தயெவம் தோன்றலாம்!. ஆனால், கருவிடம் செலவிடும் நேரம்தான் அதிகம். அதனால் கருவாக்கும் சீ டர்களாக்கமான உறவும் நுருக்கமானது. கருகூல முறகை கல்வியிலிருந்து பரிமாணம் பெற்றதுதான் இன்றைய நவீ ன கல்வி முறை. நான் எனது பெற்றோர்களிடம் மட்டுமல்ல பெற்றோருக்கு சமமாக மதிக்கப்பட்ட உறவினர்களின் காலகளைப் பணிந்தும் ஆசிபெற்றும் வளர்ந் தவன். அந் தவகையில் பண்டிதர் அய்யாவை முதன் முதலிற் கண்ட 1954 ஆம் ஆண்டிலும் இறுதியாக 1986 ஆம் ஆண்டிலும் அவரது தாள் பணிந் து ஆசி பெற்றிருக்கின்றனே.

பேரர்க்காலத்தில் இலங்கை சினைச்சமயத்தில் வடக்கிற்குச் செல்ல வாய்ப்பிருக்காத தருணத்திலும் ததொலபைசே ஊடாக எனக்கு ஆசி வழங்கியவர் பண்டிதர் அய்யா. என்னை ஒரு கரகாட்டக் கலைஞனாகவும் பார்த்து இரசித்தும் மகிழ்ந் த அவரைப் பற்றி எனது சொல்லத் தவறிய கதைகள் ததொடரில் ஓர் அங்கம் எழுதியிருந்தனே. அதனையாழ்ப்பாணத்தில் வளையரும் காலகைக்கதிர் நாளேடும் ஜெர்மனி (தனீ), அலுஸ்திரலேயா (தமிழ் முரசு - அக்கினிக் குஞ்சு) ஆகிய நாடுகளில் வளையாகும் இணைய இதழ்களும் வளையிட்டன. பண்டிதர் அய்யா பற்றிய குறிப்பிட்ட பதிவின் பின்னணியில் எதிர் பாராதவகையில், நோர் வேற்றும் பாரிஸ் நாட்டிலிருந்து என்னுடன் ததொடர்புகொண்டவர்கள் அன்னாரின் நுற்றாண்டை நினவைபுடுத்தினர். இந்த நுற்றாண்டுவழாவில் என்னையும் அவர்கள் இணைத்துக்கொண்டது நான் செய்த பாக் கியம் தான். பண்டிதர் அய்யாவின் மாணாக் கன் என்ற பெயரை தக்கவதைத் துக்கொள்ளவேண்டியது என்னைச் சாரந் தது. அவர் என்றும் எம் அனைவரதும் நுஞ்சங்களில் வாழ்ந் துக்கொண்டிருப்பார்.

பண்டிதர் நுற்றாண்டு விழா நடக்கும் முகவரி
Espace Mozaik -- 11, Rue Maximilien Robespierre
93130 Noisy-le-Sec
 காலம் 27-01-2019 ஞாயிறு மதியம் 2.00 மணி

முதன்மை விருந்தினர் :

Written by - முருகப்பதி -
Friday, 25 January 2019 22:41 - Last Updated Friday, 25 January 2019 22:45

பரோசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா.
(மனோள் தலவைர், தமிழ் த்துறை – யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்)

சிறப்பு விருந்தினர்கள்:
எழுத்தாளர் லெ. முருகப்பதி (அவுஸ்திரேலியா)
புவர்ந. சிவநாதன் (இலண்டன்)
பரோசிரியர் பா.பாலசுகுமார் (இலண்டன்)
பரோசிரியர் எஸ். சசிதானந்தம் (பிரான்ஸ்)
பண்டிதர் ஆ. விவகோனந்தன் (நோர்வே)

நிகழ்ச்சி நிரல்
மயில்வாகனனாரின் திருஉருவப்படம் எடுத்துவருதல்

மங்கல விளக்கேற்றல் - தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து - நினவை வணக்கம்

வரவிற்பு நடனம்
(அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மாணவிகள் - ஐரோப்பா)

நடன நிறியாள்கை: பரதமணி, கலாவித்தகர், நாட்டியகலாரத்னம் திருமதி. சார்மிளி
சிவலிங்கநாதன்

மயில்வாகனனாரின் விபரணம் - ஒளிப்படம்

இலக்கியவரங்கம்

நிறுறாண்டு மலர்வெளியீடு

தமிழ்ச்சயைரங்கம்

பண்டிதர். com இணையத்தளம் அங்குரார்ப்பணம்

பண்டிதர் எழுதிய

இன்பத்தமிழ்ப்பாடல்கள் இறுவட்டு வெளியீடு

இன்பத்தமிழ்ப்பாடல்கள் நூல் வெளியீடு

கழந்தைகளுக்கான சித்திரக்கதைக்காணொளி (Animations Film)

முரம்-செயலி அறிமுகம்

நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பு: EL - 4 நிறுவனம், விழாக்குழுவினர்

Written by - மருகபதி -
Friday, 25 January 2019 22:41 - Last Updated Friday, 25 January 2019 22:45

letchumananm@gmail.com